

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1821/105/2010

DECIZIA Nr. 3217
Şedinţă publică din data de 24 noiembrie 2011

Președinte -
Judecător -
Judecător -
Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de reclamanții si , ambii domiciliați în , str. nr. , județul , împotriva sentinței nr. din pronunțată în contradictoriu cu intimata pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PRAHOVA** cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr. 22, JUDEȚUL Prahova.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns, recurrentul reclamant personal, lipsă fiind intimata pârâtă DGFP Prahova.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că recursul se află la primul termen de judecată, este netimbrat, după care,

Recurrentul reclamant depune la dosarul cauzei dovada depunerii taxei judiciare de timbru în quantum de 2 lei, potrivit chitanței nr. 195361/01.08.2011 și timbru judiciar de 0,15 lei, și de asemenea precizarea motivelor de recurs, arătând că alte cereri nu mai are de formulat.

Curtea, luând act că în cauză nu se mai formulează alte cereri, constată cauză în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea recursului.

Recurrentul reclamant Berchi Julien, având cuvântul solicită admiterea recursului, modificarea sentinței atacate în sensul admiterii contestației și exonerarea de plata sumelor de bani stabilite de pârâtă prin decizia emisă, aşa cum a reiesești și din concluziile raportului de expertiză efectuat în cauză. Fără plata cheltuielilor de judecată.

CURTEA

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalul Prahova sub nr. 1821/105/2010, reclamanții si CRISTINA au solicitat în contradictoriu cu pârâtă D.G.F.P. PH anularea deciziei de impunere nr. 4743/31.08.2009 emisă de pârâtă.

In motivarea acțiunii, reclamanții a arătat că, în perioada 01.08.2009-31.08.2009, părâta a efectuat un control de specialitate la asociația familială la care aceștia sunt administratori, respectiv La data de 31.08.2009 le-au fost prezentate rezultatele controlului și, în urma apelării la specialiști din domeniul finanțier, au constatat ca sumele din raport nu sunt reale, ci în mod voit cu mult mai mari.

Părâta a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiata. Arătând că în urma verificării fiscale, s-a stabilit că suma de 20136 lei, reprezentând TVA deductibila înregistrată pe cheltuieli (16760 lei), cheltuieli cu chiria tarabei utilizată pentru comercializarea mărfurilor (1732 lei), erori de înregistrare (1430 lei), cheltuieli cu achiziția de mărfuri neaferente realizării de venituri dintr-un an fiscal (344 lei) și cheltuieli cu taxa de parcare (50 lei) este nedeductibila. Referitor la decizia de soluționare a contestației nr 199/12.11.2009, se arată următoarele: în luna octombrie 2007 AF a depășit plafonul de scutire de 35000 euro (art 152 alin 1 c fiscal), realizând o cifra de afaceri de 129829 lei, fără a solicita în termen de 10 zile de la data depășirii înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal teritorial.

Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru lucrările de bunuri este alcătuirea din tot ceea ce constituie contrapartida obținuta sau care urmărează a fi obținuta de furnizor din partea comparatorului. În spate, baza de impozitare este alcătuirea din totalul încasărilor înregistrate în Registrul jurnal de încasări și plăti, respectiv suma de 121 331 lei.

Referitor la decizia de soluționare nr 200/12.11.2009, se arată următoarele sume au fost considerate cheltuieli nedeductibile: suma de 16670 lei, ce a fost înregistrată eronat de contribuabil ca și cheltuială deductibilă, căci vreme el nu s-a înregistrat la organul fiscal ca plătitor de TVA odată cu depășirea plafonului; parte din suma de 1732 lei, reprezentând cheltuieli cu chiria tarabei a fost admisă, fiind respinsă contestația pentru suma de 246 lei reprezentând chirie taraba din perioada în care societatea încetase activitatea (01.08.2008-30.09.2008), astfel ca respectivele cheltuieli nu au fost efectuate în scopul obținerii de venituri; suma de 1430 lei, reprezentând erori de înregistrare; suma de 344 lei, reprezentând cheltuieli cu achiziția de mărfuri care nu sunt aferente veniturilor-organele de control, au considerat nedeductibile fiscal pe anul 2006, cheltuielile reprezentând contravaloarea stocului de marfă la preț de achiziție la data de 31.12.2006, întrucât acestea nu sunt aferente realizării veniturilor din anul 2006, ci sunt plăti efectuate în avans aferente exercițiului finanțier ulterior; suma de 1375 lei, reprezentând venituri suplimentare aferente anului 2007 au fost înregistrate eronat de către contribuabil la rubrica „plată”, în loc de „încasări” suma de 6865 lei, reprezentând cheltuieli cu achiziția de mărfuri.

Referitor la decizia de soluționare nr 201/12.11.2009, considerentele avute în vedere sunt aceleași cu cele din decizia nr 200/2009

Instanța a administrat proba cu înscrисuri și proba cu expertiza tehnică contabilă, raportul de expertiza efectuat de către expert Dinu Ionel fiind depus la dosar (filele 165-189).

Prin sentința nr. 424 din data de 31.05.2011 Tribunalul Prahova a respins ca neîntemeiata acțiunea formulată de reclamanții și

Pentru a pronunța această sentință Tribunalul Prahova a reținut că în urma întocmirii raportului de inspecție fiscală din data de 28.08.2009, organul fiscal a întocmit decizia de impunere nr 4743/31.08.2009, împotriva căreia reclamanții au formulat contestații ce au fost soluționate prin deciziile nr 200/12.11.2009 și nr 201/12.11.2009.

In perioada 01.12.2007-31.07.2008 AF Ploiești nu s-a înregistrat ca plătitor în scopuri de TVA. Organul fiscal a constatat că în luna octombrie 2007 contribuabilul a depășit plafonul de 35000 euro prevăzut la art. 1562 alin a cod fiscal, realizând o cifra de afaceri de 128828, 75 lei.

Potrivit art 152 alin 2) din codul fiscal, cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mica întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesori activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125 1 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit.-b).

Expertul desemnat în cauza a constatat că la stabilirea cifrei de afaceri luată în calcul pentru determinarea încadrării în plafonul de scutire organele de control nu au procedat la excluderea taxei. A rezultat că în luna octombrie 2007 valoarea taxei de exclus calculată prin procedeul sutei mărite este de 20728, 96 lei (adică 129828, 75 lei X 19/119), rezultând o valoare a cifrei de afaceri realizată, exclusiv taxa de 109099, 79 lei, respectiv 32261, 82 euro, la cursul comunicat de BNR la data aderării.

A constat tribunalul că este pertinent punctul de vedere al paratei conform căreia livrările de bunuri direct către populație includ și taxa pe valoare adăugată doar în cazul contribuabililor înregistrați la organul fiscal ca plătitori ai acestei taxe, care și-au inclus în prețul de livrare, pe lângă adaosul comercial și TVA colectata aferentă.

~~Reclamanta nu se află în aceasta situație, întrucât în perioada decembrie 2007-iulie 2008 nu s-a înregistrat ca plătitor de TVA la organul fiscal, astfel ca prețurile practice pentru vânzare nu au continut aceasta taxa, ci doar adaos comercial.~~

Tribunalul nu a reținut modalitatea de calcul a încadrării în plafonul de 35000 euro prevăzut de art 152 cod fiscal prin excluderea din cifra de afaceri a unei sume care reprezintă TVA, în condițiile în care aceasta taxa nu a fost colectată și nici datorată de reclamanta în perioada în care beneficia de prevederile regimului special de scutire pentru întreprinderile mici.

Împotriva sentinței pronunțate de tribunalul Prahova a formulat reclamanții și

Recurenții și critică prin recursul formulat sentință atacată pentru nelegalitate și netemeinicie, susținând că în mod greșit instanța de fond a respins acțiunea ca neîntemeiată, având ca temei prevederile Codului Fiscal prin enumerarea articolelor 152 al. 2. al 1, art. 141 al 2 litera a,b,e,f, art. 125* al 1 pct. 3 –art.. 143 al(2) litera b, iar din studierea textelor articolelor de mai sus rezulta că nu au nicio relevanță față de cauza aflată la dosar, texte

articolelor se referă la cu totul altceva ce nu poate fi invocat de instanța în respingerea acțiunii.

Mai susțin recurenții că în sentință se face vorbire despre motivele invocate de părâte, fără a se tine cont de concluziile expertizei contabile.

Astfel, potrivit art. 152 alin(2) din codul fiscal, cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin(1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere prevăzute la art. 141 alin. (2) lit.a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesori activității principale, cu excepția livrărilor de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125 1 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (20 lit.b).

Organul Fiscal și instanța de contencios, în opinia recurenței au greșit în interpretarea excluderii TVA-ului datorat din prețul bunurilor livrate, punându-l în plus peste preț, deoarece fiind un impozit indirect, conform definiției ilustrată în toate manualele de economie și dicționare economice, impozitul este un „impozit cuprins în preturi ale bunurilor și serviciilor, sub forme și denumiri diferite : taxa pe valoare adăugată, accize taxe vamale.

Interpretând astfel, atât organul fiscal cat și organul jurisdicțional, punându-l peste preț, neîncasat, transformă TVA ca impozit indirect în TVA ca impozit direct, încălcând art. 125 cod fiscal și logica fiscală, TVA trebuie să fie totdeauna impozit indirect.

Interpretarea organului fiscal preluată și de instanța de contencios, potrivit căruia TVA se cuprinde în preț doar pentru contribuabilității înregistrați este nesușinută cu prevederile Codului Fiscal, fiind o interpretare proprie a organului fiscal, preluată ca atare și de organul jurisdicțional, în Codul Fiscal.

Susțin recurenții că Asociația Familială Berchi Julien este persoana impozabilă dar scutita de TVA conform art. 152. Organul fiscal prin aceasta interpretare a încălcăt principiul echității, TVA-ul fiind inclus în preț atât pentru agenții economici înregistrați ca TVA cât și cei neînregistrați.

De asemenea, prin modul de calcul impus de ANAF, TVA-ul dintr-o taxa neutru este transformat într-o taxa de cost nerecupерabil, argumentele fiind precizate și în Raportul de Expertiza întocmit de expertul contabil desemnat de instanță, care a subliniat că nerăspundând aceste argumente organul fiscal a majorat nejustificat plafonul de plată de 35000 euro începând cu 01.12.2007 și nu cu 01.01.2008, neluând în calcul faptul că în cei 35000 euro intra și TVA- ul care trebuia scos.

In ceea ce privește impozitul pe venit, susțin că diferențele stabilite de expertul contabil sunt determinate în principal de influențele fiscale rezultate ca urmare a interpretării corecte asupra tratamentului fiscal din punct de vedere al TVA, respectiv momentul depășirii plafonului de 35.000 euro.

Solicită admiterea recursului, modificarea sentinței și pe fondul cauzei și să se dispună anularea Deciziei de Impunere Nr. 4743/31.08.2009 emisă în baza Raportul de inspecție fiscală al ANAF - D.G.F.P. Prahova încheiat la data de 28.08.2009 și înregistrat la organul fiscal sub Nr. 4743 / 31.08.2009 prin care au fost obligați la plata sumei de 9.202 Lei (6.293 lei -TVA + 2.909 lei - majorări de întârziere aferente TVA de plată) și a sumei de 1.752 lei impozit pe venit pentru Cristina (

1.507 lei diferență impozit venit pentru perioada 2006- 2008 + 245 lei majorări întârziere aferente impozitului pe venit) + 1.807 lei impozit pe venit pentru

(1.507 lei diferență impozit pe venit pentru perioada 2006-2008 + 300 lei majorări de întârziere aferente impozitului pe venit) conform Raportul de Expertiza Contabilă Judiciară aflat la dosar.

Examinând sentința recurată prin prisma criticiilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art.304 Cod pr.civilă, precum și sub toate aspectele potrivit art.304¹ Cod pr.civilă, Curtea reține că recursul este fondat, potrivit considerentelor ce urmează :

Instanța de fond nu a dat o interpretare corectă probelor administrate în cauză , astfel din expertiza efectuată în cauză rezultă că AF trebuia să fie înregistrată în scopuri de TVA începând cu 01.01.2008 valoarea corectă a TVA de plată aferentă perioadei 01.01.2008 -31.07. 2008 fiind 4526 lei , majorările de întârziere calculate până la data de 28.08.2009 fiind 1882 lei. Față de faptul că organele de inspecție fiscală au apreciat că Asociația Familială trebuia să fie înregistrată în scopuri TVA începând cu 31.07.2008 în valoare de 6293 lei și 2909 lei majorări de întârziere calculate pana la data de 28.08. 2009 , a rezultat de aici că obligația de plată a TVA nu a fost corect stabilită.

Iar interpretarea organului fiscal preluată și de instanța de fond, potrivit căreia TVA se cuprinde în preț doar pentru contribuabilii înregistrați este nesușinută cu prevederile Codului Fiscal, fiind o interpretare proprie a organului fiscal.

De asemenea instanța de recurs reține că Asociația Familială este persoana impozabilă, dar scutita de TVA conform art. 152, organul a încălcăt principiul echității, TVA-ul fiind inclus în preț atât pentru agenții economici înregistrați ca TVA cât și cei neînregistrați.

De asemenea, prin modul de calcul impus de ANAF, TVA-ul dintr-o taxa neutru este transformat într-o taxa de cost nerecuperabil, argumentele fiind precizate și în Raportul de Expertiza întocmit de expertul contabil, care a subliniat că nerespectând aceste argumente organul fiscal a majorat nejustificat plafonul de plată de 35000 euro, începând cu 01.12.2007 și nu cu 01.01.2008, neluând în calcul faptul ca în cei 35000 euro intra și TVA- ul care trebuia scos.

In ceea ce privește impozitul pe venit, instanța reține că diferențele stabilite de expertul contabil sunt determinate în principal de influențele fiscale rezultate ca urmare a interpretării corecte asupra tratamentului fiscal din punct de vedere al TVA, respectiv momentul depășirii plafonului de 35.000 euro.

Față de considerentele de mai înainte, Curtea în raport cu art. 312 alin 3 raportat la art 304 pct 9 C.pr.civ va admite recursul reclamanților, va modifica în tot sentința instanței de fond, va admite în parte contestația și va anula în parte decizia 199/2009 și decizia de impunere 4743/31.08.2009 în sensul că va stabili obligația de plată a TVA în sumă de 4526 lei TVA și 1882 lei majorări de întârziere - conf. expertizei. Va anula de asemenea în parte decizia nr. 200/2009 în sensul că va menține obligația de plată a acestuia în cuantum de 1146 lei impozit pe venit și 111 lei, majorări de întârziere - conform expertizei și va anula în parte Decizia nr. 201/2009 , menținând obligația de plată a acesteia pentru suma de 1146 lei impozit pe venit și 106 majorări de întârziere – conform expertizei.

Pentru aceste motive
 În numele legii
D E C I D E

Admite recursul formulat de reclamanții , ambii domiciliați în , str. nr. , si județul , împotriva sentinței nr. 424 din 31 mai 2011 pronunțată în contradictoriu cu intimata părătă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PRAHOVA** cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu nr. 22, JUDEȚUL Prahova.

Modifică în tot sentința. Admite în parte contestația.

Anulează în parte Decizia nr. 199/12.XI.2009 și Decizia de Impunere nr. 4743/31.08.2009, în sensul că stabilește obligația de plată a TVA în sumă de 4526 lei TVA și 1882 lei majorări de întârziere - conf. expertizei.

Anulează în parte decizia nr. 200/2009 în sensul că menține obligația de plată a acestuia în quantum de 1146 lei impozit pe venit și 111 lei, majorări de întârziere - conform expertizei.

Anulează în parte Decizia nr. 201/2009 și menține obligația de plată a acesteia pentru suma de 1146 lei impozit pe venit și 106 majorări de întârziere – conform expertizei.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 24 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE, **JUDECĂTORI,**

GREFIER,

Red. G.E.

Tehnoréd. M.I.2 ex. /08.12.2011

Dosar fond 1821/105/2010 al Tribunalului Prahova

Jud.fond Marius Ghincea

Operator de date cu caracter personal

nr. notificare 3120/2006